

Salutacions a Nani, Constant i totom als nens.
67 (88) Avui divendres, 24/5/40

Maria meua, ben estimada: Volia escriure't ahir però vaig creure millor esperar avui per si trobava la teua carteta dient-me, que quan, meuy, haviés rebut la meua del diumenge. Tal com pensava a l'arribar al Camp hi trobava la teua del dimecres en la qual em dius que ja has rebut la meua. Seguei que hauràs, rebut ja també la del dimarts i dimecres particularment aquesta última en la qual et donava el resultat de la visita medicale que ha estat positiva en salut, malgrat que potser hauria estat millor que no m'haguessin aprofitat. Però, ja està fet i res podem fer-li. Cal prendre les coses com vinguin ja que no podem guiar pas els acon-teiximents al nostre gust.

I la teua carteta d'alun on tinc la dona tota enfadadeta, eh? Naturalment el seu Pare no l'ha defensat i fa colla amb els de Vilanova, no? Mira la meua mocosa que vol tindre raó encara! Vaja no t'enfadis. Eh, que m'estimes per això?

No invento res del que et dic i no ho dubtis que a Espanya segueix més forta que mai la depuració que en diuen ells. Tu ací no llegeixes ni veus el que jo veig. Ací són molts els refugiats que reben cartes i en molts que els suggerien que arressin allà des de fa un temps que els escriuen que guardin l'empleo. Altres que d'una forma velada els ho diuen clar. I a mi no m'extraunya gens. Els que manen només poden tindre's d'aquesta manera. Més, feia un temps que les cartes venien amb rapidesa i des de fa un mes que venen amb no poca retard, ço que vol dir que les tornen a rellegir molt. Però això després de tot per a nosaltres no té importància car no hi anirem que

no estigui la cosa clara com l'aigua de la font. Amb tot, si jo sempre t'he dit que m'interessés de fixar-te a l'escriure és, no per que no em plagui conèixer la sort de molts que viuen allà baix sinó per no complicar la vida dels nostres que han conseguit ser fer després de no pocs sofriments. I amb això tu hi estàs d'acord eh. Maria meva?

Mi per si decàs no iunitis a l'Elvira. Tu que m'estimes no voldries mai que per una tonteria ens succeís quelcom desagradable, hi avui més que mai cal ésser prudent en totes les coses.

El teu Pare no dorm ni somnia Maria meva. Ara res hi ha fer éssent útil per conseguir una reclamació. Si hagúes conseguit la inutilitat n'estic segur que no hauria fet temps al Camp. I per a què ho sàpiguis ja havia escrit a en Costafreda que vigues atent i em cerques feina per si em donaven inútil. Ahir li escriví dient que no cerques res, car la cosa variava amb el dia tamen donat. I que no dormo i tinc el pensament clar, proves en tinc. La sort, no ens ha volgut somriure en les solucions, i contra això si que res podem fer-hi. No em desespero però, com no vull que et desesperis tu. No perdís la confiança per res del món. Si de moment hem quedat sense perspectives cal no desesperar i veniràs com se'n obriran de noves. Feuim els dos ço que més podem enoçar. Bona salut. Les circumstàncies han tirat per terra en més d'una ocasió els nostres castells de felicitat. Però cal perseverar en el mateix camí. Confiança en el nostre amor que ell tot ho guanyarà. Jo et diré que no he deixat de banda la

idea de portar-te roseta men. Crec però que ens cal deixar
passar uns dies que són no poc definitius. Tu hauràs vist que les si-
tuacions canvien en poques hores. Fan prompte en vege segur del
que em bellugare i no em costarà trobar una casa on honradament
puguis treballar. Jo em faig càncer, neneta meua, de la teua situació
però que guanyaríem que aconseguís portar-te si als pocs dies, tingues
que deixar-te jo? Tu aquí si et sembla que és millor de alimentar la
cosa que vindrà aviat, ho pots fer. Més; cas que et porti mi que tin-
gui que cercar mi, procuraré trobar quelcom en un poblet d'aquesta
la roseta de St. Médard. Bordeaux no m'acaba de fer el pes.

Et diré, neneta meua, que ahir vaig tindre carta d'en Manuel
Eun dona als seus records per a tu. La Beatriu i el nenet estan bé i
ella pot abandonar al paradís atàllà quan vulgui, car ha conseguit
la nacionalitat argentina. També m'escriv en Pac. La seva companye
no pugue sortir de Barcelona i actualment torna a ésser a l'èdria.
L'han molestat molt així com als seus pares.

Ajunt trobaré una pàgina de literatura escrita per un
anarista. És una oració fúmbre molt sentida. Ja ho veuràs.
Si et semblar, i aprofitant alguna estoneta, podries fer-ne una
traducció al català o castellà. Jo l'he tinc fet ja. Ja feia dies
que et volia proposar això o cosa semblant. Jo crec, neneta meua
que és absurd que deixem tan de banda els estudis i caldria
que estudiessin el mitjà per a precisar un pla, ja sigui de tra-
duccions del francès al català o bé al revés del castellà o cata-
là al francès. Tu aquest sentit miltra conseguir enriquir el nos.

tre vocabulari podrien analitzar, verbs, etc. en quan a Gramàtica. També podem fer algun tema d'alguna altra disciplina o bé petits comentaris de llibres llegits, etc. etc. No vull dir que en cada lletra m'hagis d'enviar algun exercici, sinó de tan en tan. Ja veuràs com t'agradarà aquesta traducció. És una oració fímbre esplèndida.

Ja sé que malgrat estiguis un xic enfadada amb el teu homenet l'estimes molt. És que podrien refrescar el nostre amor els més grans disgustos? Joestic segur que no. Per gran que fos la passada que un es fa a l'altre, no ens quedaria més remei que perdonar-la perquè com tu faris a la vida de viure sense jo? Com podria viure jo sense tu sabent-te que respiris? A nosaltres, només ens pot separar el irreparable: la mort. I quedi qui quedi (que felicitats si els dos poguessim, expiar aquesta vida junts, no?) el record serà qui quiarà els actes després de la separació. I morirem encara en la engoranya..

Si, nereta meua, tinguis confiança. De tot sortirem. Avui vivim dies tristos, tristos en tots els sentits. Demà seran riallers. Què dimonis que sigui etern aquest viure! Jo no ho crec pas així. Si la sort no ens afalaga ara, ens somriurà més tard. Confiança en nosaltres.. La separació és obligada i farem el que calgui per a suavitzar-la, quan menys..

S'acaba el paper. Avui l'he ben aprofitat. Dimeu-me tornant a escriure't. Enviaré uns 25 francs al Bergés. No cobren res i el diuenyo podria escriure més sovint a la seva Beatriu.

Temps et té al pensament i t'estima molt el teu papa)